

Döda kan inte ljuga

Stephen King har fått ett sjuttiototal böcker översatta och publicerade på svenska. De flesta i skräckgenren och många har blivit filmatiserade. Just skräckisar tillhör inte mina favoriter och den enda av Kings tidigare böcker jag läst är *Jurtjyrkogården* som kom 1984.

Därför är det med viss skepsis som jag tar mig an hans senaste bok *Senare* (!). Men ack så förvånad jag blir. Det här är riktigt bra och det känns mer som en kriminalroman. Så jag fastnar direkt.

Vi får följa pojken Jamies uppväxt tillsammans med sin ensamstående mamma och tillika litteräre agenten Tee. En uppväxt där mammans flickvän (senare ex) och polisinspektören (senare ex) Liz spelar en stor roll. Speciellt senare.

Jamie föds med den ovanliga förmågan att se och kunna kommunicera med människor som nyss har dött. Och han upptäcker ganska snart att döda människor inte kan ljuga. Så hans förmåga kan vara till stor nytta, men den kan även skapa en del svårigheter. Det är inte alltid bra att känna till allas hemligheter. Speciellt ska detta visa sig när hans morbror Harry dör senare i boken.

Jamie skriver boken *Senare* när han i tjugooårsåldern har lärt sig en hel del om livet, det vill säga senare.

Peter Roth

Senare

Stephen King

Albert Bonniers förlag